

El sueño de la razon produce monstruos!
Francisco José de Goya y Lucientes, "Los Caprichos", 1799.

CUVÂNT ÎNAINTE

Ca și Mariana Juster, unul din interlocutorii mei din seria de interviuri din acest volum, la 37 de ani eu și familia mea a trebuit "să luăm viața de la cap" și să trecem prin "vicisitudinile vieții de emigrant". Împreună cu soțul meu, arhitectul Octavian Ciupitu, cu 4 copii și 4 geamantane, fără nici un ban, emigram în 1977, la 24 noiembrie, din Țara căreia îi aparțineam etnic și ai cărei cetățeani eram, România, în Suedia.

Motivul? Persecuție politică pentru că eram fiica unei "fugite" într-o țară capitalistă: Suedia.

Acest "groaznic delict" comis de mama mea, pe care nici măcar nu mi-o mai aminteam, căci aveam numai 5 ani când ea comisese "delictul", avea să mă urmărească pe mine, pe soțul meu și pe copiii noștri și să ne determine să cerem să ne părăsim Țara de origine: România.

În afara puținelor bagaje pe care am avut voie să le luăm cu noi, restul averii fiind vândută pe mai nimic ca să putem plăti biletele de avion, purtam cu noi și "bagajul de cunoștințe" date de ani lungi de studii în România. În multe domenii acest "bagaj de cunoștințe" era incorect și incomplet, lipsindu-ne informații corecte în multe domenii, mai ales despre istoria apropiată a României. Studiasem istoria României, după Mihail Roller, la cursurile obligatorii

SOMNUL RAȚIUNII NAȘTE MONȘTRI
Cuvânt înainte.

din cadrul Școlii de Activiști Culturali, secția bibliotecari, ale Facultății de Biblioteconomie și apoi ale Facultății de Limbă și Literatură Română, dar doar despre "*viața grea a poporului român în timpul regimului burghezo-moșieresc*", despre "fericirea" că acest popor fusese "*eliberat de Armata Roșie*" și mai ales despre marele noroc care a dat peste poporul român, acela că "*pe lume partidul (comunist) s-a născut!*". Mai știam despre ororile celui de-al doilea război mondial, de nenorocirea poporului evreu în special în Germania lui Hitler, în Polonia, în Ungaria, etc. Ce se întâmplase la vecini!

Mai nimic despre situația evreilor din România, mai ales după instaurarea regimului comunist, căci "*în țara noastră există o conviețuire armonioasă între minoritățile conlocuitoare*".

Nici o pagină din cărțile de istorie nu scria nimic despre ororile regimului comunist și noi nu aveam de unde să știm, de exemplu, nici despre Corneliu Coposu, pe care comuniștii îl băgaseră în pușcărie 17 ani, dintre care 7 ani singur într-o celulă, pentru "*delictul*" de a fi avut alte opinii politice decât cele ale "*iubitului*" partid comunist, sau despre anii de pușcărie comunistă ai rabinului dr. David Șafran, pentru că era sionist.

Cei mai mulți intelectuali din România nu credeam în demagogia ordinară comunistă.

Ce posibilități aveam însă să primim și alte informații? "*Reprezentanții minorităților conlocuitoare*" profitau din plin de avantajele membriei în partidul comunist și dezinformau populația acestei țări, fie că era vorba de

SOMNUL RAȚIUNII NAȘTE MONȘTRI
Cuvânt înainte.

români, evrei, maghiari, germani, etc. Bătrânii români, bătrânii evrei, bătrânii unguri, bătrânii germani, cu alte cuvinte bătrânii din România, care știau adevărul despre trecutul îndepărtat sau apropiat al acestei Țări, tăceau de frică să nu înfunde pușcăriile. Frica a înăbușit adevărul! Frica a adormit rațiunea și a făcut ca generații întregi să trăiască cu o oribilă minciună!

În Suedia accesul la informații era liber. Și ca să-mi completez cunoștințele, mai ales cele legate de perioada celui de al doilea război mondial, am studiat istorie un semestru la Universitatea din Göteborg. Așa am aflat și despre “*adormirea rațiunii*” și în Suedia (despre “*Academia pentru păstrarea rasei pure*”, despre “*extrădarea balticilor din Suedia către Uniunea Sovietică*”, etc.), dar și despre “*adormirea rațiunii*” în alte părți ale acestei Planete.

În 5 februarie 1998, în cotidianul suedez *Dagens Nyheter*, în articolul “*Hugo Alfvén și moștenirea cea rea*”, o jurnalistă free-lance imigrată din România, Ana Maria Narti, scria despre (citată): “*tradiționalele pogromuri din Ucraina, România și Polonia...*”

În 20 februarie 2000, în ziarul suedez *Svenska Dagbladet*, Dan Shafran, imigrat din România, într-un articol intitulat “*Fără risc și avantajos să fii naționalist antisemit în România*”, vorbește despre (citată): “*Exterminarea (evreilor) în România*” (în original: “*Förintelsen i Rumänien*”).

Când am citit aceste afirmații, mai întâi am fost uimită, apoi revoltată, pe de o parte pentru că aceste afirmații

SOMNUL RAȚIUNII NAȘTE MONȘTRI
Cuvânt înainte.

veneau de la două persoane pe care nu le consider demne de încredere, care se înfruptaseră în România din avantajele membriei în partidul comunist și a unor posturi importante în același regim, dar și pentru că nu le credeam adevărate, căci în toți anii mei de studii în România nu am avut niciodată astfel de informații.

Și ca și mine au fost revoltați foarte mulți români din comunitatea română din Suedia, care nu știau nici despre “*tradiționale pogromuri*”, nici despre “*exterminarea evreilor în România*”. Afirmații ca cele citate mai sus creau divergențe între minoritățile românești și cele evreiești din Suedia și din alte țări.

Am început să caut informații despre situația în România în timpul celui de al doilea război mondial și despre evrei și situația lor în România acelor ani.

Am considerat că o discuție deschisă cu o prezentare cât se poate de exactă a faptelor din perioada dintre cele două războaie mondiale și până în zilele noastre ne va ajuta pe cei din generația mea și pe copiii noștri să cunoaștem adevărul.

Și adevărul este necesar tuturor!

Astfel s-a născut această serie de interviuri care, concis, intenționa să arunce lumină asupra acestei perioade.

Silvia Constantinescu.